

Aruz Şiir

– Ahmet Yüksel · 30 Kasım 2010

Bir koncaya, ben gönlümü verdim sarı gülden, Koncam diye sevdim/ yanarak, sevda çekerken, Sen sevdami hor görme, şu gönlüm yanıyorken, Ben sevdana çöpten hale geldim görüyorsun; Bir konca dedim, gül gibi sevdim mavi gözlüm, Sensiz yapamam ben, deli oldum sarma saçım, Ben bir bakışından kora döndüm de, külüm yok, Ben sevdana, çöpten hale geldim görüyorsun. Sen yaz gülü, ben kar gülü, olmaz ki bu böyle, Sen konca bahar, bense hazan/ derd_imi deşme, Gel vaz geçelim biz, bu gönül yansa' da/ aşk'tan, Ben sevdana çöpten hale geldim görüyorsun. Yıllarca gönül boştu, neden şimdi, bu bakmak, Olmaz/ şu hazan vakti yüzünden aşk'la yanmak, Gel yapma/ gönül aşkla yanıp dursa da vaz geç, Ben sevdana çöpten hale geldim görüyorsun.

Mef'ûlü / Mefâilü / Mefâilü / Feûlün 30 Kasım 2010-11-30

Antalya. İMZA